

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg er enig med fru Yvonne Herløv Andersen i, at der skal være et bedre kommissorium. Jeg mener, at vi, hvis forslaget skal fremmes i Folketingets Socialudvalg, skal udarbejde et kommissorium for det pågældende udvalg. Ellers synes jeg, at CD's ordfører egentlig argumenterede for, at der skulle nedsættes et udvalg.

Der er et par af de ting, som fru Yvonne Herløv Andersen siger, som jeg ikke helt forstår. Der bliver sagt, at det er svært for et forældrepar at få børnene hjem igen under en frivillig anbringelse. Ja det kan være svært, men det kan også være let. Jeg er stødt på børn, der faktisk i løbet af et par år er blevet hjemgivet 3 gange og blevet anbragt igen. Enhver kan sige sig selv, at det er ikke særlig hensigtsmæssigt for det pågældende barn. Det er stærke oplevelser hver gang, og dér er det så, at De Radikale har en forestilling om, at man skulle kunne indføre en »fredsperiode« i barnets liv, hvor man siger: Barnet skal have fred til at komme til sig selv, f.eks. i en familiepleje. Jeg ved ikke, om det er en god idé, men jeg mener, det er en af de ting, der alvorligt burde diskuteres.

Jeg mener ikke, at vi kan sidde og vente og se, hvad der kommer ud af AKF's undersøgelse eller Socialforskningsinstituttets undersøgelse, for de to undersøgelser handler ikke om det, De Radikale foreslår. De Radikale foreslår et sagkyndigt udvalg, der beskæftiger sig med regelgrundlaget, mens både AKF's og Socialforskningsinstituttets undersøgelser handler om alle mulige andre forhold vedrørende børns anbringelse uden for eget hjem. Der er ikke nogen modsætning mellem nedsættelse af De Radikales udvalg og så de to undersøgelser, vi snakker om, og den almindelige debat om børns anbringelse uden for eget hjem.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

CD er bestemt ikke afvisende over for spørgsmålet om at nedsætte et udvalg, og hvis det drejer sig om at gøre det så koncist, som der er givet udtryk for her, tror jeg også, det vil være en god idé.

Men med hensyn til børn i al almindelighed, og hvor de har godt af at være, hr. Agerschou, har vi jo tidligere haft den debat, som har sit

udspring i Børnekommissionens betænkning: »Dine børn er ikke dine børn«. Den debat lader vi ligge, og så koncentrerer vi os om det andet. Det kan vi blive enige om.

Jane Oksen (FP):

Jeg har desværre ikke deltaget i de tidligere debatter, der måtte have været, så jeg ser måske på det med lidt friskere øjne.

Fru Kirsten Lee og De Radikale skal ikke have utak for dette forslag til folketingsbeslutning. Det er meget vigtigt, at der tages fat på de problemer om anbringelse af børn uden for hjemmet. Vi tror heller ikke i Fremskridtspartiet, at loven fungerer efter hensigten. Hensigten med loven er jo, at man kun må fjerne et barn fra hjemmet, hvis det er absolut nødvendigt, og der kan så diskuteres meget om, hvordan det tolkes af diverse sagsbehandlere, psykologer, psykiatere osv.

Vi mener i Fremskridtspartiet, at hvert eneste barn, der fjernes fra sine forældre, er ét for meget. Fru Kirsten Lee har desværre i dagspressen udtalt, at der fjernes alt for få børn. Man kan sige, at hun går noget radikalt til værks på dette område.

Jeg synes også, hun gør det i forslaget, hvoraf det fremgår, at man skal give barnet en »fredsperiode«. Det lyder meget godt, men jeg synes også, at man skal efterleve lovens intentioner om, at man skal arbejde på at få barnet hjem hurtigst muligt. Det mener vi ikke sker ved, at man giver det en såkaldt »fredsperiode«.

Så vil De Radikale også have nedsat et sagkyndigt udvalg. Her savner vi faktisk nogle forældre, der virkelig kender problemerne i det. Det sagkyndige udvalg skal som sædvanlig bestå af eksperter.

Noget af det, der også mangler om fjernelse af børn, er en undersøgelse af, hvordan det er gået de børn, der er fjernet fra hjemmet. Det er muligt, at der findes nogle undersøgelser, men jeg mener stadig væk, at det er for dårligt belyst. Der er noget galt her i Danmark, når det lykkes skolepsykologer at få antallet af undersøgte børn op på en tredjedel af alle børn. Det er et af de første skridt til, at et sådant barn bliver uglest og kommer i socialforvaltningens fokus, og så er der ikke så langt igen, før barnet bliver fjernet.

Det er specielt de enlige mødres børn, der bliver fjernet. En undersøgelse i Nordjylland